

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Ssk/23/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1022200653
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Matulník
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:1022200653.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD., LL.M. a JUDr. Martina Tisa, v právnej veci žalobcu: P. F., narodený XX. B. XXXX, bytom X. XXX, H. M., právne zastúpený: Advokátska kancelária Syrový s.r.o., so sídlom Kadnárova 83, Bratislava, IČO: 47 232 765, proti žalovanému: Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, Bratislava, so sídlom Šagátova 1, Bratislava, IČO: 00 212 008, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa Zboru väzenskej a justičnej stráže č. GR ZVJS-02135/14-2022-3 zo dňa 1. apríla 2022, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Banskej Bystrici, č. k. 1S/38/2024-103 zo dňa 3. októbra 2024, takto

rozhodol:

- Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I. Rozhodnutie správneho súdu a priebeh administratívneho konania

1. Správny súd v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 1S/38/2024-103 zo dňa 3. októbra 2024 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol, ako nedôvodnú, správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia generálneho riaditeľa Zboru väzenskej a justičnej stráže č. GR ZVJS-02135/14-2022-3 zo dňa 1. apríla 2022 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“).

2. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný, podľa § 243 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil služobné hodnotenie žalobcu zo dňa 20. januára 2022 uskutočnené podľa § 27 ods. 6 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. (ďalej len „služobné hodnotenie“), ktoré bolo schválené riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava.

3. Služobným hodnotením bol žalobca hodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe, pričom toto v podstatnom vychádzalo z nasledovných skutočností: (i) po zaradení žalobcu do stálej štátnej služby sa začali v jeho prístupe k plneniu služobných povinností prejavovať nedostatky; (ii) žalobca dňa 21. júla 2020 vyhotovil do informačného systému záznam o odsúdenom v znení, že tento: „vydáva pazvuky a napodobňuje zvieratá, akoby sa nachádzal vo svojom prirodzenom prostredí, že bol upozornený, že sa nenachádza v ZOO a že je otázkou, ako dlho tento odsúdený vydrží nebyť zviera“; (iii) žalobca opakovane odmietal rešpektovať nariadenia o prekrytí horných dýchacích ciest v čase pandémie COVID-19; (iv) žalobca sa opakovane dopustil porušenia pravidiel služobnej zdvorilosti, teda povinnosti uvedenej v ust. § 48 ods. 3 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z.; (v) porušenie pravidiel služobnej zdvorilosti bolo žalobcovi vyčítané dňa 8. augusta 2018, a to za jeho konanie pri vstupe riaditeľa ústavu na stanovište režimovej činnosti; (vi) za rovnaké konanie (nepodanie hlásenia predpísaným spôsobom

zástupcovi riaditeľa ústavu) a za ukončenie služby mimo stanovišťa určeného rozkazom riaditeľa ústavu bolo žalobcovi dňa 31. decembra 2018 uložené disciplinárne opatrenie - písomné pokarhanie; (vii) porušenie služobnej disciplíny žalobcom bolo zaznamenané aj mimo štátnej služby, keď bol dňa 2. mája 2021 potrestaný v priestupkovom konaní za spáchanie priestupku - nemal prekryté horné dýchacie cesty a bola mu uložená bloková pokuta; (viii) ďalšie disciplinárne opatrenie - písomné pokarhanie bolo žalobcovi uložené dňa 25. mája 2021 z dôvodu, že nevykonával vysielačkou skúšku spojenia tak, ako to ukladá platná smernica na výkon režimovej činnosti, nevykonával technickú prehliadku pracoviska a taktiež nevykonával kontrolu pracoviska, na ktorom bol velený denným rozkazom; (ix) ďalší nedostatok v plnení služobných povinností bol u žalobcu zistený tiež dňa 15. júla 2021 kontrolou zameranou na čistotu zbraní, kedy bolo zistené, že zbraň, ktorú má žalobca pridelenú, nemá riadne vyčistenú; (x) dňa 12. augusta 2021 bolo žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 15% na 3 mesiace z dôvodu opakovaného a pretrvávajúceho odmietania plnenia nariadení súvisiacich s pandemiou COVID-19; (xi) v dňoch 21. augusta 2019, 11. augusta 2021 a 26. októbra 2021 boli vykonané priebežné hodnotenia žalobcu, pričom bolo konštatované, že žalobca často neplní služobné úlohy, porušuje služobnú disciplínu, jeho vplyv na väznené osoby je v rozpore s pôsobnosťou služobného úradu, pretože ako verejný činiteľ osobným príkladom podnecuje porušovanie právnych predpisov; (xii) v rámci odborného psychologického vyšetrenia bolo odporučené zaradiť žalobcu na služobnú pozíciu, kde nebude nutná bližšia komunikácia s odsúdenými a zároveň mu bolo odporučené absolvovanie psychoterapeutickej starostlivosti; (xiii) vychádzajúc z vyššie uvedeného bolo konštatované, že žalobca je nespôsobilý naďalej vykonávať funkciu referenta režimu úseku režimovej činnosti oddelenia výkonu trestu a aj akúkoľvek funkciu v štátnej službe.

4. Žalobca napadol služobné hodnotenie odvolaním, o ktorom žalovaný rozhodol preskúmaným rozhodnutím tak, ako je uvedené v bode 2 vyššie. Žalovaný v podstatnom dôvodil, že (i) služobné hodnotenie bolo z hľadiska obsahovej stránky spracované dôsledne a prehľadne a odvolacie námietky žalobcu nemajú vzhľadom na zistený stav veci právnu relevanciu; (ii) zdôraznil, že záver služobného hodnotenia nemôže byť len mechanickým sčítaním kladov a záporov výsledkov služobnej činnosti policajta v posudzovanom období, ale práve logickým súhrnom jeho dosiahnutých výsledkov od posledného služobného hodnotenia; (iii) vychádzajúc z obsahu spisu, s ohľadom na priebeh žalobcovej štátnej služby opísaný v služobnom hodnotení, ale aj vzhľadom na naratív jeho odvolania žalovaný konštatoval, že možno badať, že žalobca demonštratívne a opakovane odmietal rešpektovať povinnosti týkajúce sa nosenie rúška alebo inej vhodnej alternatívy prekrytia horných dýchacích ciest, a to či už v služobnom úrade alebo mimo neho; (iv) uviedol, že takýto presah jeho osobného presvedčenia do profesionálneho správania nie je v súlade s disciplinovaným výkonom štátnej služby, dodržiavaním príkazov nadriadených, dodržiavaním služobnej prísahy; (v) žalovaný ďalej uviedol, že zo spisového materiálu je zrejmé, že od posledného schváleného služobného hodnotenia v roku 2017 bolo konanie žalobcu predmetom viacerých disciplinárnych konaní, v ktorých závere mu boli uložené disciplinárne opatrenia, ktoré následne zhrnul; (vi) žalovaný ďalej dôvodil, že žalobca v priebehu výkonu štátnej služby počnúc rokom 2017 neosvedčil svojim správaním, že by bol spôsobilý dodržiavať podmienky výkonu štátnej služby. Nedokázal dodržiavať disciplínu podľa nárokov kladených štandardom príslušníka zboru a pre tieto skutočnosti mal nadriadený právo vyvodiť závery služobného hodnotenia a hodnotiť odvolateľa podľa § 27 ods. 4 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z.; (vii) na záver uviedol, že nezistil vady, ktoré by mohli viesť k zrušeniu alebo zmene služobného hodnotenia žalobcu, a preto ho potvrdil.

5. Žalobca sa následne správnu žalobou domáhal preskúmania a zrušenia preskúmaného rozhodnutia, ako aj personálneho rozkazu.

6. O správnej žalobe žalobcu rozhodol správny súd tak, ako je uvedené v bode 1 vyššie. Po tom, ako zhrnul priebeh správneho a súdneho konania a aplikovateľné právne predpisy správny súd napadnutý rozsudok v podstatnom odôvodnil tým, že (i) venoval priestor opisu služobného hodnotenia, konštatujúc, že toto je „... inštitútom, v rámci ktorého sa posudzuje spôsobilosť príslušníka zboru pre výkon služby. Vychádza z požiadavky, aby funkčné miesta v štátnej službe boli obsadené a úlohy zodpovedajúce určitému funkčnému miestu boli plnené príslušníkmi, ktorí majú na to najlepšie predpoklady. Pravidelnosť hodnotenia, ako aj možnosť vykonať ho kedykoľvek, ak taká potreba vyvstane, vypovedá, že sám zákon vychádza z toho, že spôsobilosť policajta nie je nemenným stavom a že statickými nie sú ani podmienky, za ktorých treba úlohy plniť. Zaradenie príslušníka do určitej funkcie nie je definitívou. Hodnotenie je zhrnutím sledovaných efektov, ktoré policajti pri výkone služby v konkrétnom zaradení vykazovali. Zákon stanovuje štruktúru ako aj obsahové náležitosti služobného hodnotenia - má obsahovať hodnotiacu časť, v ktorej sa posudzujú skutočnosti vymenované v ust. § 27 ods. 2 cit. zákona a časť obsahujúcu závery hodnotenia.“; (ii) následne dôvodil, že z obsahu služobného hodnotenia vyplýva viacero porušení služobnej disciplíny zo strany žalobcu, ktoré v stručnosti zhrnul; (iii) v súvislosti so záznamom o

odsúdenom vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý žalobca vytvoril v informačnom systéme dňa 21. júla 2020, uviedol, že „ ... určite bol možný aj iný opis situácie, ktorý by neutrálnejšie opísal správanie odsúdeného bez hodnotenia, ktorým žalobca prekročil uvedený rámec ust. § 6 ods. 1 Zákona č. 4/2001 Z. z.. Bezprostredne nadriadený tak dôvodne vyhodnotil tento skutok žalobcu ako porušenie služobnej disciplíny, s čím sa žalovaný stotožnil.“; (iv) v súvislosti s nerešpektovaním celoštátne nariadených opatrení v súvislosti s pandémiou COVID-19 správny súd konštatoval, že „ ... nie je dôvodná žalobná námietka, že žalobca je osobou, ktorá v danom čase mala priznanú lekársku výnimku spočívajúcu v oslobodení od nosení rúška a respirátora zo zdravotných dôvodov. Žalobca uvedené oslobodenie odvodzuje z lekárskej správy Z. F. E. zo dňa 22.09.2021, pričom zo služobného hodnotenia vyplýva, že disciplinárne opatrenie (zníženie služobného platu o 15 % na 3 mesiace) z dôvodu opakovaného a pretrvávajúceho odmietania plnenia nariadení súvisiacich s pandémiou mu bolo uložené dňa 12.08.2021, t.j. pred tým ako predložil uvedenú lekársku správu, teda preukázateľne dokladoval výnimku z plnenia nariadení. Súčasne z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca vo vyjadrení zo dňa 08.02.2021 na otázku, prečo nenosí rúško, neargumentoval svojim zdravotným stavom, ale viacerými inými dôvodmi (odvolaním sa na to, že ochranné rúška majú nosiť pacienti, ktorí sú chorí, ako aj na porušenie zákona súvisiace s nedostatkom vecnej pôsobnosti úradu verejného zdravotníctva na vydávanie opatrení.“; (v) ďalej zdôraznil, že žalobca v správnej žalobe dôvodne nespochybnil ani služobným hodnotením vytykávané porušovanie pravidiel služobnej zdvorilosti; (vi) uviedol, že pokiaľ žalobca namietal, že disponuje pozitívnymi osobnostnými charakteristikami, medzi ktoré patria fyzická zdatnosť, časová flexibilita, ochota pracovať nadčasy, spoľahlivosť v služobných úlohách, udržiavanie poriadku medzi odsúdenými, ochota pomôcť hociktorému príslušníkovi z ktoréhokoľvek oddelenia, ochota sa vzdelávať, tieto pozitíva nedokážu negovať zistené porušenia služobnej disciplíny, ktoré žalobca nijako nevysvetľuje; (vii) poukázal na skutočnosť, že predmetom služobného hodnotenia je aj spoľahlivosť policajta vymedzená v ustanovení § 14 ods. 2 a 3 zákona č. 73/1998 Z. z.; (viii) následne správny súd dôvodil, že „Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca viackrát (v niektorých oblastiach opakovane) porušil služobnú disciplínu. Služobné hodnotenie zohľadnilo aj uložené disciplinárne odmeny a kvalifikačné predpoklady žalobcu, v súvislosti s čím však žalovaný v napadnutom rozhodnutí zdôraznil, že záver služobného hodnotenia nemôže byť len mechanickým sčítaním kladov a záporov výsledkov služobnej činnosti policajta, ale logickým súhrnom jeho dosiahnutých výsledkov, kde služobné hodnotenie uvádzalo problematické správanie žalobcu vo vzťahu k autoritám alebo oficiálnym spôsobom správania, nerešpektovanie platných noriem a pokynov, teda žalobca bol hodnotený nie ako spoľahlivý pre výkon štátnej služby podľa § 14 ods. 3 Zákona č. 73/1998 Z. z..“; (ix) akcentoval pritom fakt, že evidované porušenia služobnej disciplíny (vrátane právoplatných disciplinárnych opatrení) a reakcia žalobcu na uvedený stav boli pre žalovaného obrazom o subjektívnom chápaní zmyslu a obsahu predpisov, ktoré bol žalobca povinný dodržiavať. Zdôraznil, že „Opakované porušovanie služobnej disciplíny v hodnotenom období len osvedčuje, že nešlo o náhodný (výnimočný) stav.“; (x) vychádzajúc z vyššie uvedeného vyhodnotil správny súd námietky žalobcu ako neopodstatnené a správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol.

7. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario), podľa ktorého má právo na náhradu trov konania v správnom súdnictve len taký žalobca, ktorý bol v konaní celkom alebo sčasti úspešný. O náhrade trov konania žalovaného správny súd nerozhodol, keďže žalovaný si tento nárok neuplatnil a zároveň správny súd nezistil podmienky pre priznanie práva na náhradu trov konania žalovanému v zmysle § 168 SSP.

II. Kasačná sťažnosť a vyjadrenie k nej

8. Proti napadnutému rozsudku podal žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) napadnutý rozsudok zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Dôvod kasačnej sťažnosti vymedzil tým, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 440 ods. 1 písm. g) SSP].

9. Žalobca v kasačnej sťažnosti v podstatnom uviedol, že (i) nesúhlasí s napadnutým rozsudkom, ktorému vytyka nesprávne právne posúdenie a zároveň skutočnosť, že správny orgán nezistil správne a úplne skutkový stav veci, pričom následne túto vec nesprávne právne subsumoval; (ii) k bodu 14 napadnutého rozsudku uviedol, že už na základe právnej argumentácie žalovaného je zrejmé, že tento nesprávne aplikuje základné právne princípy, keďže nesprávne uvádza, že služobné hodnotenie je aktom, ktorý nemá povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby; (iii) k bodu 17 napadnutého rozsudku uviedol, že správny poriadok umožňuje správne orgánu zákonné oprávnenie voľného hodnotenia dôkazov v rozsahu jeho správnej úvahy, avšak toto jeho oprávnenie je zároveň limitované povinnosťou uvádzať v odôvodnení svojho rozhodnutia skutočnosť,

ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou podkladu rozhodnutia, a teda nestačí len uviesť dôkazy, ktoré boli vykonané; (iv) v súvislosti s bodom 19 napadnutého rozsudku uviedol, že spôsob, akým vyhotovil do interného systému zápis týkajúci sa odsúdeného, vyjadroval skutočný stav konania odsúdeného, no v žiadnom prípade nešlo o jeho, dehumanizáciu; (v) vo vzťahu k ne/noseniu rúšok a respirátorov (bod 20 napadnutého rozsudku) opäť poukázal na svoje osobné dôvody, medzi ktoré patril jeho zdravotný stav, tvorba kožných ekzémov, suchý kašeľ, zníženie saturácie kyslíka v krvi, bolesti hlavy, rýchla únava. Uviedol, že lekára mohol navštíviť až po uvoľnení opatrení týkajúcich sa pandémie, pričom zdôraznil, že tieto zdravotné problémy sa u neho vyskytovali už skôr. Poukázal taktiež na iných vysokých predstaviteľov žalovaného, respektíve iných riadiacich príslušníkov jednotlivých útvarov, ktorí ochranné pomôcky nenosili, no neboli nijako potrestaní; poukázal taktiež na uznesenie č. 682 Vlády Slovenskej republiky zo dňa 6. novembra 2024, ktorým bola udelená amnestia vo veciach priestupkov spáchaných v súvislosti s protipandemickými opatreniami; rovnako tak poukázal na nález Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky číslo VI/1 GD - 444/ 20/1000 - 2, v ktorom Generálna prokuratúra mala identifikovať porušenie zákona súvisiace s nedostatkom vecnej pôsobnosti Úradu verejného zdravotníctva na vydávanie opatrení po vyhlásení mimoriadnej situácie; (vi) ku skutočnostiam uvedeným v bode 21 napadnutého rozsudku uviedol, že nadriadeného v inkriminovaný deň (21. augusta 2019) pozdravil počas služby bežným spoločenským spôsobom, nakoľko tento bol v civilnom odeve; čo sa týka incidentu zo dňa 20. júna 2018, žalovaný uviedol, že v čase stretnutia s nadriadeným mal v ruke vysielaciu a zväzok kľúčov, ktoré mu bránili vykonať zdravenie vojenským spôsobom; (vii) k bodu 22 napadnutého rozsudku uviedol, že služobné hodnotenie bolo síce vykonané v súlade so zákonom, avšak je neobjektívne a neprímerane prísne, pričom účelovo vyzdvihuje najmä nedostatky žalobcu; (viii) k bodu číslo 23 napadnutého rozsudku zdôraznil, že trvá na skutočnosti, že spĺňa všetky predpoklady na zastávanie predmetnej funkcie; uviedol, že ním navrhované dôkazy žalovaný nevykonával; (ix) v časti kasačnej sťažnosti označenej ako „Všeobecne k ďalším dôvodom, neobjektívnosti hodnotenia a nedostatočnému zisteniu skutkového stavu“ žalobca uviedol, že služobné hodnotenie bolo vykonané zjavne neobjektívne, s cieľom poškodiť žalobcu na jeho právach a právom chránených záujmoch; (x) následne žalobca poukázal na skutočnosť, že v služobnom hodnotení boli žalobcovi vytknuté aj také nedostatky, ktoré sa inak riešia iba spravidla pohovorom, pričom sa o nich nevykonáva žiaden písomný záznam; (xi) k porušeniu jeho povinnosti spočívajúcej v nevyčistení pridelenej strelnej zbrane akcentoval skutočnosť, že kontrolu vykonával psychológ, ktorý nielenže nevykonáva streľby, ale neovláda ani základnú rozborku a zorku strelných zbraní; uviedol, že ide o banálne nedostatky; (xii) v závere kasačnej sťažnosti žalobca konštatoval, že ho možno hodnotiť ako spoľahlivého a spôsobilého na výkon funkcie v zbere, nie je závislý od omamných alebo psychotropných látok, nepožíva alkoholické nápoje a ani neporušil služobnú prísahu alebo povinnosť a jeho ponechanie v služobnom pomere nie je na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

10. Kasačná sťažnosť žalobcu bola žalovanému doručená dňa 11. decembra 2024. Žalovaný sa k podanej kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo 14. januára 2025, v ktorom v podstatnom uviedol, že (i) sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku; poukazuje pritom na svoje vyjadrenie k správnej žalobe; (ii) namietal, že žalobca v kasačnej sťažnosti uvádza novú argumentáciu, napríklad fotodokumentáciu alebo poukaz na uznesenie Vlády Slovenskej republiky zo dňa 6. novembra 2024, tvrdiac, že sťažovateľ mohol predmetnú argumentáciu použiť už v žalobe; (iii) v súvislosti s bodom 20 napadnutého rozsudku uviedol, že žalobcovi bolo v rámci riadne ukončeného disciplinárneho konania uložené disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 15 % na dobu troch mesiacov; zrážky z jeho služobného platu boli vykonané v mesiacoch september až november 2021; v tejto súvislosti uviedol, že na uvedené sa teda nevzťahuje uznesenie Vlády Slovenskej republiky, na ktoré žalobca v kasačnej sťažnosti poukazuje; (iv) ďalším argumentom žalobcu žalovaný neprpisuje väčšiu relevanciu, keďže podľa jeho názoru ide o subjektívnu a ničím nepodloženú argumentáciu; (v) v závere vyjadrenia žalovaný uviedol, že kasačnú sťažnosť považuje za neodôvodnenú, nakoľko nie je splnený ani jeden zo zákonných dôvodov podľa § 440 SSP; (vi) vychádzajúc z vyššie uvedeného žalovaný navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

11. Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti bolo žalobcovi doručené dňa 20. januára 2025 na vedomie.

III. Právne posúdenie veci kasačným súdom

III.A Procesný postup najvyššieho správneho súdu

12. Senát najvyššieho správneho súdu konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas [§ 443 ods. 2 písm. a) SSP] preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 3 ods. 10 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

13. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho správneho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. augusta 2025 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

14. Po preskúmaní napadnutého rozsudku správneho súdu a kasačnej sťažnosti, ako aj podkladového materiálu, najvyšší správny súd dospel k záverom, ktoré odôvodňuje v nasledovnom texte.

III.B Aplikované právne predpisy

15. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z., policajtom sa na účely tohto zákona rozumie príslušník Policajného zboru, príslušník informačnej služby, príslušník bezpečnostného úradu a príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže.

16. Podľa § 14 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z., policajtom môže byť štátny občan Slovenskej republiky starší ako 21 rokov, a ak ide o štátnu službu kadeta, starší ako 18 rokov, ktorý o prijatie písomne požiadava, a je spoľahlivý.

17. Podľa § 14 ods. 3 písm. c) zákona č. 73/1998 Z. z., za spoľahlivého sa na účely tohto zákona nepovažuje občan, ktorý podľa iných skutočností nedáva záruku riadneho výkonu štátnej služby.

18. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., občan pri vzniku služobného pomeru policajta skladá služobnú prísahu, ktorá znie: „Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!“.

19. Podľa § 27 ods. 1 prvá veta zákona č. 73/1998 Z. z., služobné hodnotenie je základným podkladom na rozhodovanie vo veciach služobného pomeru policajtov.

20. Podľa § 27 ods. 2 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z., v hodnotiacej časti sa posudzujú znalosti právnych predpisov a ich uplatňovanie vo výkone štátnej služby.

21. Podľa § 27 ods. 2 písm. c) zákona č. 73/1998 Z. z., v hodnotiacej časti sa posudzujú výkon štátnej služby z hľadiska správnosti, rýchlosti, samostatnosti a iniciatívy.

22. Podľa § 27 ods. 2 písm. d) zákona č. 73/1998 Z. z., v hodnotiacej časti sa posudzujú plnenie povinností policajta alebo nadriadeného pri dodržiavaní služobnej disciplíny.

23. Podľa § 27 ods. 2 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z., v hodnotiacej časti sa posudzujú bezúhonnosť a spoľahlivosť policajta podľa § 14 ods. 2 a 3.

24. Podľa § 27 ods. 6 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z., v priebehu štátnej služby sa služobné hodnotenie vykonáva, ak dôjde k závažným zmenám v spôsobilosti policajta na výkon funkcie.

25. Podľa § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z., policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

26. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z., policajt je povinný vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas.

27. Podľa § 48 ods. 3 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., policajt je povinný pri výkone štátnej služby dodržiavať pravidlá služobnej zdvorilosti a správať sa slušne k štátnym zamestnancom a v služobnom styku aj k ostatným občanom.

28. Podľa § 48 ods. 3 písm. g) zákona č. 73/1998 Z. z., policajt je povinný v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor.

29. Podľa § 48 ods. 3 písm. h) zákona č. 73/1998 Z. z., policajt je povinný dodržiavať služobnú disciplínu.

30. Podľa § 48 ods. 3 písm. n) zákona č. 73/1998 Z. z., policajt je povinný plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných právnych predpisov.

31. Podľa § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z., oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

32. Podľa § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

33. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže (ďalej len „zákon č. 4/2001 Z. z.“), pri výkone služby je príslušník zboru povinný dbať na česť, vážnosť a dôstojnosť osoby i svoju vlastnú a nepripustiť, aby v súvislosti s výkonom služby vznikla osobe bezdôvodná ujma a aby prípadný zásah do jej práv a slobôd prekročil mieru nevyhnutnú na dosiahnutie účelu sledovaného výkonom služby.

34. Podľa § 31 ods. 1 písm. p) zákona č. 4/2001 Z. z., na predchádzanie, zamedzenie alebo odstránenie protiprávneho konania obvinených, odsúdených, dodávaných osôb a iných osôb je príslušník zboru oprávnený použiť tieto donucovacie prostriedky: strelnú zbraň.

35. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

36. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

37. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

III.C Vymedzenie predmetu právneho posúdenia

38. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v danej veci bol rozsudok správneho súdu, ktorým súd postupom podľa § 190 SSP zamietol, ako nedôvodnú, správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti preskúmaného rozhodnutia (rozhodnutia žalovaného č. GR ZVJS-02135/14-2022-3 zo dňa 1. apríla 2022). Závery odôvodňujúce takýto postup správneho súdu sú vyjadrené v bode 1 až 7 vyššie.

39. Podstata námietok žalobcu, ktorý tieto podradil pod ustanovenie § 440 ods. 1 písm. g) SSP (tvrdiac, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia) spočívala v podstatnom v tom, že (i) namietal pochybenia v rámci realizácie zákonného oprávnenia voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy dôvodiac taktiež, že správny orgán nezistil správne a úplne skutkový stav veci, pričom následne túto vec nesprávne právne subsumoval; (ii) namietal neobjektívnosť, neprimeranú prísnosť a účelovosť služobného hodnotenia; (iii) dôvodil, že ho možno hodnotiť ako spoľahlivého a spôsobilého na výkon funkcie v zbore.

40. Kasačný súd vyššie uvedené námietky (vrátane tých, ktoré sú bližšie opísané v bode 9 vyššie) žalobcu, ako aj s nimi súvisiacu argumentáciu obsiahnutú v kasačnej sťažnosti nepovažoval za dôvodné a spôsobilé spochybniť správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu. Kasačný súd dospel k záveru, že správne orgány (rovnako ako správny súd) na dostatočne zistený skutkový stav aplikovali relevantné právne normy, pričom odôvodnenie rozhodnutí, resp. napadnutého rozsudku sú dostatočne zrozumiteľné, odôvodnené, logické a presvedčivé na to, aby viedli ku konštatovaniu správnosti ich výrokových častí.

41. Pre posúdenie opodstatnenosti námietok žalobcu boli podstatnými nasledovné skutočnosti, ktoré v zásade neboli medzi účastníkmi spornými: (i) žalobca sa počas výkonu služby v období, ktoré bolo predmetom služobného hodnotenia, dopustil viacerých pochybení a nedostatkov, ktorých skutkovú stránku nespochybňoval (konštatujúc „Proti ktorým nemám žiadne výhrady ...“ (odvolanie žalobcu; č. I. 9 súdneho spisu); (ii) konkrétne išlo o obsah zápisu popisujúceho odsúdeného [viď bod 3 sub. (ii) vyššie], opustenie stanovišťa, riadne nevyčistená zbraň a nedostatočne vykonaná prehliadka na pracovisku v spojení s nevykonaním skúšky spojenia a vizuálnej kontroly pracoviska v súlade so smernicou; (iii) žalobca sa v priebehu relevantného obdobia dopustil viacerých disciplinárnych previnení, za ktoré bol disciplinárne potrestaný (ďalej taktiež „disciplinárne previnenia“); (iv) konkrétne išlo o disciplinárne

opatrenie - písomné pokarhanie podľa § 53 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. zo dňa 31. decembra 2018, disciplinárne opatrenie - písomné pokarhanie podľa § 53 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. zo dňa 25. mája 2021; disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 15% podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. zo dňa 12. augusta 2021; (v) k disciplinárnym opatreniam sa žalobca vyjadril napr. vo svojom podaní označenom ako „Pripomienky a námietky k služobnému hodnoteniu“ zo dňa 6. decembra 2021, v ktorom o. i. uvádza „Tieto rozhodnutia, respektíve opatrenia sú disciplinárneho charakteru, nie sú trestným činom, prečinom alebo priestupkom, nebolo nimi ohrozené zdravie, život a ani chod či bezpečnosť ústavu. Ku každému spomenutému previneniu som napísal svoje stanovisko a podal vysvetlenie a za každé som bol riadne potrestaný ...“; (vi) žalobca bol dňa 2. mája 2021 riešený v priestupkovom konaní, v rámci ktorého mu bola podľa § 56 ods. 1 písm. f) zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov uložená bloková pokuta, ktorú zaplatil na mieste; (vii) z dôvodu opakovaného neplnenia služobných povinností a porušovania služobnej disciplíny boli so žalobcom vykonané pohovory v dňoch 21. augusta 2019, 11. augusta 2021 a 26. októbra 2021.

42. Žalobca skutočnosti uvedené v predchádzajúcom bode v podstatnom (čo do ich skutkovej stránky) nespochybňuje, svoje pochybenia a porušenie služobnej disciplíny vysvetľuje, resp. marginalizuje. Žalobca, ako vo svojich podaniach v rámci administratívneho konania, v správnej žalobe a nakoniec aj v kasačnej sťažnosti svojou optikou opisuje uvedené pochybenia a predkladá súvisiace argumenty. Najvyšší správny súd v prvom rade uvádza, že disciplinárne previnenia žalobcu, rovnako ako jeho priestupok [viď bod 41 sub. (vi) vyššie], boli predmetom samostatných konaní, v rámci ktorým mal žalobca možnosť využiť dostupné prostriedky ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Uvedené konania však boli pred vydaním služobného hodnotenia právoplatne skončené, preto kasačný súd ustálil, že mohli tvoriť základ pre závery v služobnom hodnotení vyjadrené. Najvyšší správny súd (na rozdiel napr. od rozsudku sp. zn. 6Ssk/71/2022 z 31. októbra 2023, v ktorom judikoval „K rovnakému záveru možno dospieť aj vo vzťahu k „dôvodu“, ktorým malo byť uloženie výčitiek resp. disciplinárnych opatrení žalobkyni. Tento „dôvod“ (v zmysle spôsobu a rozsahu jeho vyjadrenia v napadnutom rozhodnutí) najvyšší správny súd sám osebe (bez ďalšieho opisu, odôvodnenia a vyhodnotenia) nepovažoval za dostatočný pre aplikáciu § 27 ods. 4 písm. d) zákona č. 73/1998 Z. z.“) neidentifikoval v služobnom hodnotení ani v preskúmanom rozhodnutí deficit opisu týchto disciplinárnych previnení. Inými slovami, žalovaný predmetné disciplinárne konania (a priestupok) jednak označil/pomenoval, jednak opísal ich podstatu a zároveň vysvetlil ich význam pre závery vyjadrené v služobnom hodnotení.

43. S ohľadom na vyššie vyjadrený záver (konštatovanie o právoplatnosti rozhodnutí - viď predchádzajúci bod) kasačný súd len v stručnosti poukazuje na skutočnosti, ktoré ho taktiež viedli k záveru o neopodstatnenosti námietok žalobcu vyjadrených v kasačnej sťažnosti.

44. Pokiaľ žalobca v súvislosti s ním vykonaným záznamom do informačného systému o odsúdenom zo dňa 21. júla 2020 v znení: „vydáva pazvuky a napodobňuje zvieratá, akoby sa nachádzal vo svojom prirodzenom prostredí, že bol upozornený, že sa nenachádza v ZOO a že je otázkou, ako dlho tento odsúdený vydrží nebyť zviera“ namieta, že vyjadroval len skutočný stav konania odsúdeného, no v žiadnom prípade nešlo o jeho dehumanizáciu, kasačný súd konštatuje, že voľba slov žalobcu bola teatrálna a ponižujúca (osobitne jeho konštatovanie „akoby sa nachádzal vo svojom prirodzenom prostredí“). Citovanú časť záznamu nemožno považovať za opis skutočnosti, ale za hodnotenie odsúdeného zo strany žalobcu. Nutné je zdôrazniť, že nešlo o spontánne ústne vyjadrenie žalobcu, ale o písaný text nachádzajúci sa v relevantnej forme na relevantnom zázname, vykonaniu ktorého (jeho formulácii) musela predchádzať úvaha žalobcu.

45. Žalobca ďalej marginalizoval svoj nedostatok pri plnení si služobných povinností spočívajúci v zistení (dňa 15. júla 2021), že nemal riadne vyčistenú pridelenú služobnú zbraň. Argumentoval, že kontrolu zbrane vykonal psychológ, ktorý nielenže nevykonáva streľby, ale neovláda ani základnú rozborku a zborbu strelných zbraní a že išlo len o banálne nedostatky. Relevanciu tejto argumentácie si kasačný súd nemohol osvojiť. Zmyslom a účelom čistenia zbrane je zabezpečenie jej spoľahlivosti, funkčnosti, presnosti a životnosti. Ide pritom o notoriu - zbraň by mala byť vyčistená a nakonzervovaná, aby mohla strieľať presne, s požadovaným výkonom a bezpečne. V opačnom prípade hrozí jej zaseknutie alebo odchýlka pri streľbe. Pokiaľ nevyčistenú služobnú zbraň dokázal identifikovať (ako umne upozorňuje žalobca) aj „psychológ, ktorý nielenže nevykonáva streľby, ale neovláda ani základnú rozborku a zborbu strelných zbraní“, znečistenie zbrane po streľbách muselo byť evidentné. Ostatne, samotné znečistenie zbrane nerozporoval ani žalobca. Podľa § 31 ods. 1 písm. p) zákona č. 4/2001 Z. z., je strelná zbraň donucovacím prostriedkom slúžiacim na predchádzanie, zamedzenie alebo odstránenie protiprávneho konania obvinených, odsúdených, dodávaných osôb a iných osôb. Nejde teda o estetický doplnok ani o atrapu s preventívnym účinkom (i keď jej samotné viditeľné nosenie môže mať odstrašujúci

efekt). Vychádzajúc z vyššie uvedeného preto kasačný súd nemohol súhlasiť s bagatelizujúcim záverom žalobcu, že „... nebolo nimi ohrozené zdravie, život a ani chod či bezpečnosť ústavu...“. Naopak, vyššie uvedené porušenie povinnosti žalobcom malo potenciál ohroziť „chod či bezpečnosť ústavu“.

46. Žalobca taktiež namietal, že porušovanie protipandemických opatrení (nosenie rúšok a respirátorov) bolo odôvodnené jeho zdravotným stavom, konkrétne tvorbou kožných ekzémov, suchým kašľom, znížením saturácie kyslíka v krvi, bolesťami hlavy a rýchlou únavou. Odhliadnuc od záveru, ktorý kasačný súd artikuloval v bode 42 vyššie sa tento stotožnil s posúdením predmetnej námietky zo strany správneho súdu, ktorý konštatoval, že „... nie je dôvodná žalobná námietka, že žalobca je osobou, ktorá v danom čase mala priznanú lekársku výnimku spočívajúcu v oslobodení od nosení rúška a respirátora zo zdravotných dôvodov. Žalobca uvedené oslobodenie odvodzuje z lekárskej správy Z. F. E. zo dňa 22.09.2021, pričom zo služobného hodnotenia vyplýva, že disciplinárne opatrenie (zníženie služobného platu o 15 % na 3 mesiace) z dôvodu opakovaného a pretrvávajúceho odmietania plnenia nariadení súvisiacich s pandémiou mu bolo uložené dňa 12.08.2021, t.j. pred tým ako predložil uvedenú lekársku správu, teda preukázateľne dokladoval výnimku z plnenia nariadení. Súčasne z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca vo vyjadrení zo dňa 08.02.2021 na otázku, prečo nenosí rúško, neargumentoval svojim zdravotným stavom, ale viacerými inými dôvodmi (odvolaním sa na to, že ochranné rúška majú nosiť pacienti, ktorí sú chorí, ako aj na porušenie zákona súvisiace s nedostatkom vecnej pôsobnosti úradu verejného zdravotníctva na vydávanie opatrení).“.

47. Nad rámec vyššie uvedeného kasačný súd uvádza, že otázka porušovania protipandemických opatrení bola jadrovým predmetom veci, ktorú rozhodoval disciplinárny senát najvyššieho správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 31D/7/2022 (viď rozsudok najvyššieho správneho súdu sp. zn. 31D/7/2022 z 22. novembra 2022). V predmetnej veci disciplinárny senát konštatoval, že „... že disciplinárne obvinený konal v rámci výkonu funkcie sudcu v rozpore s § 1 vyhlášky č. 11/2020 V. v. v., § 1 ods. 2 vyhlášky č. 111/2021 V. v. a § 2 vyhlášky č. 133/2021 V. v., keď v skutku v špecifikovaných dňoch nemal prekryté horné dýchacie cesty v týchto vyhláškach špecifikovaných spôsobom...“ (bod 39); v ďalšom dôvodiac, že „Vo všeobecnosti každá jedna osoba môže mať pochybnosti o zákonnosti alebo ústavnosti podzákonného právneho aktu. To však nezavaruje túto osobu povinnosti konať v súlade s týmito právnymi aktami. Pokiaľ si teda disciplinárne obvinený vyhodnotil aj na základe doterajšej judikatúry Ústavného súdu, na ktorú sa odvoláva, rozpor predmetných vyhlášok s článkami Ústavami, samotná táto skutočnosť ho nezavaruje povinnosti konať v súlade s týmito vyhláškami. Skonštatovať nesúlad môže len právnym poriadkom splnomocnená autorita, a to Ústavný súd.“ (bod 43). Disciplinárny senát pritom vychádzal z premisy, že v danom čase (rozumej v čase vyhlásených protipandemických opatrení) bola situácia veľmi náročná. Obmedzenia ukladané vyhláškami Úradu verejného zdravotníctva výrazným spôsobom zasahovali do života každého jednotlivca. Následne však disciplinárny senát prízvukoval, že „Z tohto dôvodu je nutné hodnotiť ako absolútne neprijateľné, aby sudca si svojvoľne a bez opory v právnom poriadku povedal, že on uložené povinnosti nebude dodržiavať. Takýto postoj sudcu vedie tiež k vytváraniu dojmu, že v spoločnosti existuje skupina ľudí, ktorá nemusí rešpektovať uložené povinnosti právnym poriadkom, čo je v rozpore s čl. 12 ods. 1 Ústavy, podľa ktorého sú ľudia rovní v dôstojnosti i právach.“ (bod 50). Kasačný súd preto optikou vyššie uvedeného pri aplikácii jeho záverov na prejednávanú vec konštatoval, že (odhliadnuc od žalobcom „novo“ tvrdených zdravotných dôvodov - ktorým sa venoval vyššie) postup žalobcu ignorujúceho, resp. priečiaceho sa protipandemickým opatreniam (prekrytie horných ciest dýchacích) bol postupom nesúladným so zákonom a predstavoval porušenie povinnosti zo strany žalobcu tak, ako tieto žalovaný opísal vo svojom rozhodnutí.

48. V neposlednom rade sa kasačný súd zaoberal námietkou žalobcu spočívajúcou v tvrdení, že služobné hodnotenie bolo síce vykonané v súlade so zákonom, avšak je neobjektívne a neprímerane prísne, pričom účelovo vyzdvihuje najmä nedostatky žalobcu. Najvyšší správny súd považoval aj túto námietku za neopodstatnenú. Účelom služobného hodnotenia je posúdenie prvkov obsahnutých v hodnotiacej časti (viď § 27 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.) za účelom vyjadrenia záveru (§ 27 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z.). Správny orgán v služobnom hodnotení sumarizoval aj pozitívne stránky žalobcu, tieto však vyhodnotil spolu s negatívami, ktoré jasne a zrozumiteľne opísal. Je nutné zdôrazniť, že služobné hodnotenie nie je akýmsi vysvedčením, ktorého výsledkom má byť aritmetický priemer „známok“. Zbor väzenskej a justičnej stráže je ozbrojený bezpečnostný zbor, z podstaty čoho vyplýva, že (vo všeobecnosti) negatívny element niektorého z hodnotených faktorov má potenciál eliminovať význam iných pozitívnych hodnotení. Jedným z definičných znakov ozbrojených bezpečnostných zborov je akcent na disciplínu a rešpekt k autoritám usporiadaným v hierarchii. Uvedené prvky sú prirodzene významné aj pre ďalšie inštitúcie v rámci výkonu štátnej služby. Z obsahu administratívneho, ako aj súdneho spisu (ale v prvom rade z rozhodnutí správnych orgánov) vyplýva, že dôvodom pre závery

vyjadrené v služobnom hodnotení boli opakované, zdokumentované a (vo vyššie opísaných prípadoch) aj právoplatne konštatované porušenia povinností zo strany žalobcu. Pokiaľ správny orgán ich množstvo, charakter, ako aj vývoj posúdil tak, že dospel k záveru podľa § 27 ods. 4 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., kasačný súd neidentifikoval v takomto závere prvok porušenia práv žalobcu. Zo znenia ustanovenia [§ 27 ods. 4 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z.] vyplýva, že zákonodarca zveril autorovi služobného hodnotenia kompetenciu posudzovať/hodnotiť policajta komplexne, teda nielen s dopadom na výkon zastávanej funkcie, ale aj s kapacitou posudzovať potenciálny výkon akejkoľvek funkcie v štátnej službe. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na časť služobného hodnotenia v znení „Od posledného služobného hodnotenia dňa 18.05.2017 nastala u hodnoteného podstatná zmena, ktorá má vplyv na úroveň výkonu jeho služby prejavujúca sa vo výkone štátnej služby najmä jeho seba prezentujúcim sa správaním, problematickým spracovávaním vzťahu k autoritám alebo oficiálne stanoveným spôsobom správania, nerešpektovaním platných noriem a pokynov. ... Na základe vyššie uvedených skutočností konštatujem, že nadporučík P. F. je nespôsobilý naďalej vykonávať funkciu referenta režimu úseku režimovej činnosti oddelenia výkonu trestu a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti aj akúkoľvek funkciu v štátnej službe.“. Pokiaľ teda bezprostredne nadriadený žalobcu, súc znalý jeho profesijného vývoja, konštatoval záver o jeho nespôsobilosti vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe, nevybočil tým z rámca zákonnej úpravy.

49. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd v napadnutom rozsudku neidentifikoval prvok nesprávneho právneho posúdenia.

50. Najvyšší správny súd teda po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší správny súd stotožňuje v celom rozsahu. Najvyšší správny súd dospel k záveru, že kasačné námietky žalobcu týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia veci správnym súdom neboli dôvodné a nespochybnili vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

51. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal a rovnako aj žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal v súlade s § 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP.

52. Tento rozsudok prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.